

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2015/1513,

9. september 2015,

millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi kohta ning direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 192 lõiget 1 ning artiklit 114 seoses käesoleva direktiivi artikli 1 lõigetega 3–13 ja artikli 2 lõigetega 5–7,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/28/EÜ ⁽³⁾ artikli 3 lõike 4 kohaselt tagab liikmesriik, et taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal kõikides transpordiliikides on 2020. aastal vähemalt 10 % energia lõpptarbimisest transpordisektoris selles liikmesriigis. Biokütuste juurdesegamine kütustesse on liikmesriikidele selle eesmärgi saavutamiseks üks kättesaadavatest meetoditest ja eelduste kohaselt neist peamine. Direktiivis 2009/28/EÜ rõhutatakse ühtlasi, et transpordisektoris on energiatõhusus ülimalt vajalik, kuna taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kohustuslikku eesmärki on säästval moel tõenäoliselt järjest raskem püsivalt saavutada, kui transpordi üldine energianõudlus jätkuvalt kasvab. Arvestades nii seda kui ka energiatõhususe tähtsust kasvuhooonegaaside heitkoguste vähendamisel, innustatakse liikmesriike ja komisjoni lisama aruannetesse, mis tuleb esitada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2012/27/EL ⁽⁴⁾ IV lisa ning muude transpordisektori energiatõhususe edendamist käsitlevate liidu õigusaktide kohaselt, üksikasjalikumad teavet transpordisektoris võetavate energiatõhususmeetmete kohta.

⁽¹⁾ ELT C 198, 10.7.2013, lk 56.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 11. septembri 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 9. detsembri 2014. aasta esimese lugemise seisukoht (ELT C 50, 12.2.2015, lk 1). Euroopa Parlamendi 28. aprilli 2015. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 13. juuli 2015. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 140, 5.6.2009, lk 16).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiiv 2012/27/EL, milles käsitletakse energiatõhusust, muudetakse direktiive 2009/125/EÜ ja 2010/30/EL ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2004/8/EÜ ja 2006/32/EÜ (ELT L 315, 14.11.2012, lk 1).

- (2) Võttes arvesse liidu eesmärki vähendada veelgi kasvuhoonegaaside heitkoguseid ja maanteetranspordi kütuste olulist osa nendes heitkogustes, peavad liikmesriigid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/70/EÜ⁽¹⁾ artikli 7a lõikele 2 kütuse- või energiatarnijatelt nõudma, et nad vähendaksid 31. detsembriks 2020 elutsükli jooksul energiaühiku kohta tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähemalt 6 % kütuste puhul, mida kasutatakse liidus maanteesõidukites, väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates, põllumajandus- ja metsatraktorites ning väikelaevades mujal kui merel. Biokütuste juurdesegamine on üks fossiilkütuste tarnijatele kättesaadavaid meetodeid tarnitavate fossiilkütuste kasvuhoonegaaside heitemahukuse vähendamiseks.
- (3) Direktiiviga 2009/28/EÜ kehtestatakse säästlikkuse kriteeriumid, millele biokütused ja biopõlevvedelikud peavad vastama, et neid saaks võtta arvesse kõnealuse direktiivi eesmärkide saavutamisel ja hõlmata riiklike toetuskavadega. Kõnealuste kriteeriumidega on kehtestatud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise miinimumtaseme nõuded, millele biokütused ja biopõlevvedelikud peavad võrreldes fossiilkütustega vastama. Samasugused säästlikkuse kriteeriumid on kehtestatud biokütuste jaoks direktiivis 98/70/EÜ.
- (4) Kui varem toiduainete ja loomasööda tootmiseks kasutatud karja- või põllumaad hakatakse kasutama biokütuste tootmiseks, tuleb muu kui kütustega seotud nõudlus siiski rahuldada kas senise tootmise intensiivistamisega või mittepõllumajandusmaa tootmisse võtmisega mujal. Viimane kujutab endast maakasutuse kaudset muutust ja kui seejuures muudetakse suure süsinikuvaruga maa põllumaaks, võivad sellega kaasneda olulised kasvuhoonegaaside heitkogused. Direktiive 98/70/EÜ ja 2009/28/EÜ tuleks seepärast muuta, et nad sisaldaks sätteid, milles käsitletakse maakasutuse kaudse muutuse mõju, arvestades, et praegusi biokütuseid toodetakse peamiselt juba olemasoleval põllumajandusmaal kasvatatavatest põllukultuuridest. Nendes sätetes tuleks arvesse võtta juba tehtud investeeringute kaitsmise vajadus.
- (5) Kui toetuda liikmesriikide esitatud biokütusevajaduse prognoosidele ja maakasutuse kaudsest muutusest tulenevatele hinnangulistele heitkogustele biokütuste mitmesuguste lähteainete puhul, on tõenäoline, et maakasutuse kaudsest muutusest tulenevad kasvuhoonegaaside heitkogused on märkimisväärsed ja võivad osaliselt või täielikult muuta olematuks kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise üksikute biokütuste puhul. Põhjuseks on see, et 2020. aastal saadakse eelduste kohaselt peaaegu kogu biokütusetoodang põllukultuuridest, mida kasvatatakse toiduainete ja loomasööda tootmiseks kõlblikul maal. Selliste heitkoguste vähendamiseks on kohane teha vahet sellistel põllukultuurirühmadel nagu õlikultuurid, suhkrukultuurid, teravili ja muud tärkliiserikkad kultuurid. Peale selle tuleks soodustada selliste uute täiustatud biokütuste uurimist ja arendamist, mis ei konkureeri toidukultuuridega, ning täpsemalt uurida eri põllukultuurirühmade mõju nii otsesele kui ka kaudsele maakasutuse muutusele.
- (6) Et vältida töötlemisjäakide tootmise teadliku suurendamise stimuleerimist põhitootte arvel, tuleks töötlemisjäagi määratlusest välja jätta jäägid, mis saadakse sellise tootmisprotsessi tulemusel, mida on sel eesmärgil teadlikult muudetud.
- (7) Vedelaid taastuvkütuseid vajatakse tõenäoliselt transpordisektoris, et vähendada selle sektori kasvuhoonegaaside heitkoguseid. Täiustatud biokütused (nt jäätmetest ja vetikatest valmistatud biokütused) võimaldavad kasvuhoonegaaside heitkoguseid oluliselt vähendada nii, et sellega kaasnev maakasutuse kaudse muutuse risk on väike ning nad ei konkureeri otse toiduainete ja loomasööda tootmiseks kõlbliku maa pärast. Seepärast on kohane soodustada selliste täiustatud biokütuste laialdasemat uurimist ja arendamist ning tootmist, kuna need ei ole praegu suurtes kogustes turul kättesaadavad; osaliselt on põhjuseks see, et kõnealused kütused konkureerivad avaliku sektori toetuste saamisel toidukultuuripõhise biokütuse tootmise tehnoloogiatega.
- (8) Soovitav oleks saavutada täiustatud biokütuste võrreldes praegusega oluliselt kõrgem tarbimise tase liidus juba 2020. aastaks. Iga liikmesriik peaks edendama täiustatud biokütuste tarbimist ning püüdma oma territooriumil saavutada täiustatud biokütuste minimaalse tarbimise taseme, kehtestades riigi tasandil õiguslikult mittesiduva eesmärgi, mille poole ta püüdleb, täites kohustust tagada, et 2020. aastal moodustab taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal kõikides transpordiliikides vähemalt 10 % nende lõpptarbimisest transpordisektoris kõnealuses liikmesriigis. Olemasolevad kavad, mille liikmesriigid on oma riiklike eesmärkide saavutamiseks koostanud, tuleks turul läbipaistvuse ja prognoositavuse suurendamiseks avaldada.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 1998. aasta direktiiv 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi ning nõukogu direktiivi 93/12/EMÜ muutmise kohta (EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58).

- (9) Samuti on asjakohane, et liikmesriigid esitavad komisjonile aruande riiklike eesmärkide seadmise ajal nende territooriumil täiustatud biokütuste tarbimise mahu kohta ning oma edusammudest selliste 2020. aastaks seatud riiklike eesmärkide suunas liikumisel, mille kohta tuleks avaldada kokkuvõttev aruanne, et hinnata käesoleva direktiiviga kehtestatud meetmete tõhusust maakasutuse kaudsest muutusest tuleneva kasvuhoonegaaside heite ohu vähendamisel täiustatud biokütuste edendamise teel. Täiustatud biokütused, mille mõju maakasutuse kaudsele muutusele on väike ja mis tekitavad üldiselt palju vähem kasvuhoonegaaside heitkoguseid, ja nende edendamine etendab eeldatavalt jätkuvalt olulist osa transpordi süsinikusisalduse vähendamisel ja vähesel CO₂-heitelga transporditehnoloogiate arendamisel pärast aastat 2020.
- (10) Euroopa Ülemkogu rõhutas oma 23. ja 24. oktoobri 2014. aasta kohtumise järeldustes, et kliima- ja energiapoliitika raamistikus 2030 on oluline vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid ja fossiilkütustest sõltumisega seotud ohtusid transpordisektoris, ning kutsus komisjoni üles täiendavalt analüüsima vahendeid ja meetmeid tervikliku ja tehnoloogiliselt neutraalse lähenemisviisi jaoks, mis on mõeldud transpordis heitkoguste vähendamise ja energiatõhususe edendamiseks, elektritranspordiks ning taastuvate energiaallikate kasutamiseks transpordis ka pärast aastat 2020.
- (11) Ühtlasi tuleb 2020. aasta järgse perioodi taastuenergia tegevuskava, mille komisjon peab direktiivi 2009/28/EÜ artikli 23 lõike 9 kohaselt esitama 2018. aastal ja mis hõlmab ka transpordisektorit, koostada liidu energia ja kliimaga seotud tehnoloogia ja uuendustegevuse laiemat strateegiat raames, mis tuleb välja töötada kooskõlas Euroopa Ülemkogu 20. märtsi 2015. aasta järeldustega. Seetõttu tuleb täiustatud biokütuste tehnoloogiate arendamiseks ja kasutamiseks mõeldud stiimulite tulemuslikkus õigel ajal läbi vaadata, et neid järeldusi ja seda läbivaatamist võetaks 2020. aasta järgse perioodi tegevuskava koostamisel täiel määral arvesse.
- (12) Maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate hinnanguliste heitkoguste erinevused tulenevad erinevatest sisendandmetest ja sellistest põllumajanduse arengut puudutavatest peamistest eeldustest nagu suundumused põllumajanduse saagikuses ja tootlikkuses, kaassaaduste jaotamine ning täheldatud üleilmne maakasutuse muutus ja raadamise määrad, mis ei ole biokütuste tootjate kontrolli all. Ehkki enamik biokütuste lähteainetest kasvatatakse liidus, tekivad maakasutuse kaudsest muutusest tulenevad hinnangulised heitkogused eeldatavalt peamiselt väljaspool liitu piirkondades, kus lisatoodangut on tõenäoliselt võimalik saavutada madalaima kuluga. Eelkõige mõjutavad väljaspool liitu toimuvat troopiliste metsade kasutuse muutmist ja turbarabade kuivendamist puudutavad eeldused tugevalt maakasutuse kaudsest muutusest tulenevaid hinnangulisi heitkoguseid, mida seostatakse biodiisli tootmisega õlikultuuridest, ning seetõttu on äärmiselt oluline tagada selliste andmete ja eelduste läbivaatamine kooskõlas uusima kättesaadava teabega maakasutuse muutmise ja raadamise kohta, võttes arvesse ka kõnealustes piirkondades käimasolevate rahvusvaheliste programmide abil tehtud edusamme. Seetõttu peaks komisjon esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles ta vaatab parimate teaduslike tõendite alusel läbi käesoleva direktiiviga ettenähtud meetmete tõhususe biokütuste ja biopõlevvedelike tootmisega seotud maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste piiramisel ning vaatab üle võimalused lisada asjakohastele säästlikkuse kriteeriumidele maakasutuse kaudsest muutusest tulenevaid kohandatud hinnangulisi heitkoguseid arvestavad tegurid.
- (13) Biotootmissektorite pikaajalise konkurentsivõime tagamiseks ja kooskõlas komisjoni 13. veebruari 2012. aasta teatisega „Innovatsioon ja jätkusuutlik majanduskasv: Euroopa biomajandus” ning komisjoni 20. septembri 2011. aasta teatisega „Ressursitõhusa Euroopa tegevuskava”, millega edendatakse integreeritud ja mitmekesiseid biorafineerimisseadmeid kogu Euroopas, tuleks direktiiviga 2009/28/EÜ kehtestada täiustatud stiimulid, millega antaks eelised sellise biomassi kasutamiseks lähteainena, millel ei ole suurt majanduslikku väärtust muul alal kui biokütusena.
- (14) Taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia ulatuslikum kasutamine annab võimaluse lahendada paljud transpordisektori ja teiste energiasektorite probleemid. Seetõttu on vajalik pakkuda lisastiimuleid, et ergutada taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamist transpordisektoris, ning suurendada elektriliste raudteetranspordivahendite ja elektriliste maanteeõidukite tarbitud taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia panuse arvutamiseks kasutatavaid kordajaid, et suurendada nende kasutamist ja turuosa. Peale selle tuleb kaaluda lisameetmeid, millega soodustada transpordisektoris energiatõhusust ja energiasäästu.

- (15) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/98/EÜ⁽¹⁾ aitab liidul liikuda nn taaskasutusühiskonna suunas, kus püütakse vältida jäätmeteket ja kasutada jäätmeid ressursina. Jäätmehierarhiaga kehtestatakse üldjoontes jäätmeid käsitlevates õigusaktides ja jäätmepoliitikas esitatud võimaluste järjestus vastavalt sellele, milline neist kujutab endast parimat valikut keskkonna seisukohalt üldiselt. Liikmesriigid peaksid toetama ringluses võetavate materjalide kasutamist kooskõlas jäätmehierarhiaga ja eesmärgiga saada taaskasutusühiskonnaks, ega tohiks, kui vähegi võimalik, toetada selliste jäätmete prügilasse ladestamist või põletamist. Mõned maakasutuse kaudse muutuse vähese riskiga lähteained võib lugeda jäätmeteks. Sellegipoolest võib neid kasutada mõnel sellisel otstarbel, millel on direktiivi 2008/98/EÜ artiklis 4 kehtestatud jäätmehierarhia kohaselt kõrgem järjestus kui jäätmete energiakasutusel. Seetõttu on vaja, et liikmesriigid pööraksid jäätmehierarhia põhimõttele vajalikul määral tähelepanu maakasutuse kaudse muutuse vähese riskiga biokütuste edendamiseks võetavate stimuleerivate meetmete puhul või selliste biokütuste tootmisega seotud pettuste vähendamiseks võetavate meetmete puhul, et stiimulid selliste biokütuste lähteainete kasutamiseks ei satuks vastuollu püüdlusega vähendada jäätmete hulka või suurendada taaskasutust ning kasutada olemasolevaid ressursse tõhusalt ja säästvalt. Liikmesriigid võivad need meetmed, mida nad selleks võtavad, lisada direktiivi 2009/28/EÜ alusel koostatavatesse aruannetesse.
- (16) Uutes käitistes toodetavate biokütuste ja biopõlevvedelike puhul tuleks tõsta kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise miinimumtasest, et parandada nende üldist kasvuhoonegaaside taset ning samuti piirata edasist investeerimist kasvuhoonegaaside heitkoguste üksnes vähest vähendamist võimaldavatesse käitistesse. Selle tõstmisega tagatakse biokütuste ja biopõlevvedelike tootmisvõimsustesse tehtud investeeringutele kindlus vastavalt direktiivi 2009/28/EÜ artikli 19 lõike 6 teisele lõigule.
- (17) Täiustatud biokütustele ülemineku ettevalmistamiseks ja maakasutuse kaudsest muutusest tuleneva üldmõju vähendamiseks on kohane piirata selliste teraviljast ja muudest tärkliiserikastest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest ning põllumajandusmaal peamiselt energia tootmiseks põhikultuuridena kasvatatavatest põllukultuuridest toodetud biokütuste ja biopõlevvedelike kogust, mida võib võtta arvesse direktiivis 2009/28/EÜ püstitatud eesmärkide saavutamisel, piiramata selliste biokütuste ja biopõlevvedelike üldist kasutamist. Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklile 193 ei takista liidu tasandil piirmäärade kehtestamine liikmesriike kehtestamast madalamaid piirmäärasid selliste teraviljast ja muudest tärkliiserikastest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest ning põllumajandusmaal peamiselt energia tootmiseks põhikultuuridena kasvatatavatest põllukultuuridest toodetud biokütuste ja biopõlevvedelike kogusele, mida võib võtta riigi tasandil arvesse direktiivis 2009/28/EÜ sätestatud eesmärkide saavutamisel.
- (18) Liikmesriikidel peaks olema võimalus otsustada kohaldada seda piirmäärade selliste biokütuste kogusele, mis on toodetud teraviljast ja muudest tärkliiserikastest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest ning põllumajandusmaal peamiselt energia tootmiseks põhikultuuridena kasvatatavatest põllukultuuridest, ja seda saab arvesse võtta direktiivi 98/70/EÜ artiklis 7a sätestatud eesmärkide saavutamisel.
- (19) Kooskõlas vajadusega piirata teraviljast ja muudest tärkliiserikastest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest ning põllumajandusmaal peamiselt energia tootmiseks põhikultuuridena kasvatatavatest põllukultuuridest toodetud biokütuste ja biopõlevvedelike kogust peaksid liikmesriigid püüdma järk-järgult loobuda selliste biokütuste ja biopõlevvedelike piirmäärade ületava tarbimise toetamisest.
- (20) Selliste teraviljast ja muudest tärkliiserikastest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest ning põllumajandusmaal peamiselt energia tootmiseks põhikultuuridena kasvatatavatest põllukultuuridest toodetud biokütuste ja biopõlevvedelike koguse piiramine, mida saab võtta arvesse direktiivis 2009/28/EÜ sätestatud eesmärkide saavutamisel, ei mõjuta seda, kuidas liikmesriigid saavutavad üldise 10 % eesmärgi raames tavaliste biokütuste jaoks ettenähtud osa. Seega jääb enne 2013. aasta lõppu töötanud käitiste toodetud biokütuste jaoks turulepääs täielikult avatuks. Seepärast ei mõjuta käesolev direktiiv selliste käitiste käitajate õigustatud ootusi.
- (21) Maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate hinnanguliste heitkoguste esialgne keskmine väärtus tuleks lisada kütusetarnijate- ja komisjonipoolsesse biokütuste kasvuhoonegaaside heitkoguseid käsitlevasse aruandluse vastavalt direktiivile 98/70/EÜ ning komisjonipoolsesse biokütustest ja biopõlevvedelikest tingitud

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3).

kasvuhoonegaaside heitkoguseid käsitlevasse aruandlusse vastavalt direktiivile 2009/28/EÜ. Heitetegur 0 tuleks omistada biokütustele, mis on valmistatud lähteainest, mille tootmine ei suurenda nõudlust maa järele, näiteks jäätmetest valmistatud biokütus.

- (22) Maakasutuse kaudse muutuse risk võib tekkida, kui peamiselt energia tootmiseks kasvatatavaid, muuks kui toiduks kasutatavaid eriotstarbelisi kultuure kasvatatakse olemasoleval põllumajandusmaal, mida kasutatakse toiduainete ja sööda tootmiseks. Sellest hoolimata võib sellistel eriotstarbelistel kultuuridel, mida kasvatatakse peamiselt energia tootmiseks, olla toidu- ja söödakultuuridest suurem saak ning need võivad aidata taastada tõsiselt rikutud ja tugevalt saastunud maad. Teavet sellistest eriotstarbelistest kultuuridest biokütuste ja biopõlevedelike tootmise ning nende poolt maakasutuse kaudsele muutusele avaldatava tegeliku mõju kohta on aga vähe. Seetõttu peaks komisjon ühtlasi jälgima, milline on liidus sellistest eriotstarbelistest kultuuridest valmistatud biokütuste ja biopõlevedelike tootmise ja tarbimise seis ja sellega kaasnev mõju ning andma nende kohta korrapäraselt aru. Tuleks kindlaks teha liidus elluviidavad projektid ning neid tuleks kasutada keskkonnasäästlikkusega seotud riskide ja kasu põhjalikuma analüüsi aluseks oleva teabe parandamiseks.
- (23) Maakasutuse kaudse muutuse leevendamisele võib kaasa aidata põllumajandussektorites tänu intensiivistunud teadustegevusele, tehnoloogia arengule ja teadmussiirdele toimunud saagikuse kasv üle taseme, mis oleks saavutatud ilma toidu- ja söödakultuuridest biokütuste valmistamisele suunatud tootlikkuse suurendamise kavadeta; samuti teise aastase saagi kasvatamine maa-aladel, kus varem teist aastast saaki ei kasvatatud. Eeldusel et sellest tulenevat maakasutuse kaudset muutust leevendavat mõju riikide või projektide tasandil on võimalik väljendada koguselisel, võiks käesoleva direktiiviga ette nähtud meetmete puhul sellist tootlikkuse kasvu kajastada, seda nii maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate hinnanguliste heitkoguste väiksemate väärtuste kaudu kui ka toidu- ja söödakultuuridest toodetud biokütuste panuse kaudu taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu saavutamiseks transpordis 2020. aastal.
- (24) Vabatahtlikud kavad on üha olulisemad direktiivides 98/70/EÜ ja 2009/28/EÜ sisalduvate säästlikkuse kriteeriumide järgimise tõendamisel. Seetõttu on asjakohane anda komisjonile õigus nõuda, et vabatahtlike kavade kohta, sealhulgas kavade kohta, mida komisjon juba tunnustab direktiivi 98/70/EÜ artikli 7c lõike 6 ja direktiivi 2009/28/EÜ artikli 18 lõike 6 kohaselt, antakse korrapäraselt aru nende tegevusest. Sellised aruanded tuleks läbipaistvuse suurendamiseks ja komisjonipoolse järelevalve parandamiseks avalikustada. Lisaks annaks selline aruandlus komisjonile vajalikku teavet vabatahtlike kavade toimimist käsitleva aruande koostamiseks eesmärgiga teha kindlaks parimad tavad ja asjakohasel juhul teha ettepanek parimate tavade edasiseks edendamiseks.
- (25) Siseturu tõrgeteta toimimise hõlbustamiseks on asjakohane täpsustada vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise tingimusi kõigi direktiivide 98/70/EÜ ja 2009/28/EÜ kohaselt kehtestatud kavade puhul, mille abil kontrollitakse biokütuste ja biopõlevedelike säästlikkuse kriteeriumide järgimist.
- (26) Toiduga kindlustatuse poole püüdlemisel tuleb kõigil tasanditel tagada hea juhtimine ja õigustepõhine tegutsemisviis, mis hõlmab kõiki inimõigusi, ning toiduga kindlustatusele avalduva negatiivse mõju korral tuleks tagada eri meetmete sidusus. Seda arvestades on maaomandi ja maakasutuse õiguste haldamine ja kindlus eriti olulised. Seetõttu peaksid liikmesriigid järgima põllumajandusse ja toidusüsteemidesse tehtavate vastutustundlike investeeringute põhimõtteid, mille kiitis 2014. aasta oktoobris heaks ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni maailma toiduga kindlustatuse komitee. Liikmesriike ergutatakse ühtlasi toetama maailma toiduga kindlustatuse komitee poolt 2013. aasta oktoobris vastu võetud, riikliku toiduga kindlustatuse raames maaomandi, kalavarude ja metsade vastutustundlikku majandamist käsitlevate vabatahtlike suuniste rakendamist.
- (27) Ehkki toidu- ja söödakultuuridest toodetud biokütuseid seostatakse üldiselt maakasutuse kaudse muutuse riskiga, on ka erandeid. Liikmesriigid ja komisjon peaksid edendama selliste kavade väljatöötamist ja kasutamist, mille abil on võimalik usaldusväärselt tõendada, et teatav konkreetse projekti raames toodetud biokütuste lähteainete kogus ei tõrjunud kõrvale muu eesmärgiga tootmist. Nii võib see olla näiteks juhul, kui biokütuste tootmine on mahult võrdne lisatoodanguga, mis saavutati tänu tootlikkuse suurendamiseks tehtud investeeringutele, mille abil saavutatud tootlikkuse tasemeni ilma kõnealuste tootlikkuse edendamise kavadeta ei oleks jõutud, või juhul, kui biokütuste tootmiseks kasutatakse maad, mille maakasutuse otsene muutus ei avaldanud olulist negatiivset mõju kõnealuse maa varasematele ökosüsteemi teenustele, sealhulgas süsinikuvarude kaitsele ja bioloogilisele mitmekesisusele. Liikmesriigid ja komisjon peaksid uurima, kas on võimalik sätestada kriteeriumid selliste kavade

kindlakstegemiseks ja sertifitseerimiseks, mille abil on võimalik usaldusväärselt tõendada, et teatav konkreetse projekti raames toodetud biokütuste lähteainete kogus ei tõrjunud kõrvale tootmist muul eesmärgil kui biokütuste valmistamine ja et sellised biokütuste lähteained toodeti kooskõlas biokütuseid käsitlevate liidu säästlikkuse kriteeriumidega. Arvesse võib võtta vaid kava abil saavutatud tegelikule tootmise kõrvaletõrjumise vähendamisele vastavat lähteainete kogust.

- (28) Vaikeväärtuste kasutamise reeglid tuleks ühtlustada, et tagada tootjate võrdne kohtlemine, olenemata tootmiskohast. Kui kolmandatel riikidel on lubatud kasutada vaikeväärtusi, siis liidu tootjatelt nõutakse tegelike väärtuste kasutamist, kui need on vaikeväärtustest suuremad või kui asjaomane liikmesriik ei ole aruannet esitanud, suurendades seega nende halduskoormust. Seepärast tuleks kehtivaid reegleid lihtsustada, nii et vaikeväärtuste kasutamine ei oleks piiratud liidu aladega, millele on osutatud direktiivi 2009/28/EÜ artikli 19 lõikes 2 ja direktiivi 98/70/EÜ artikli 7d lõikes 2.
- (29) Seoses ELi toimimise lepingu jõustumisega tuleb direktiivide 2009/28/EÜ ja 98/70/EÜ kohaselt komisjonile antud volitused viia kooskõlla ELi toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291.
- (30) Selleks et tagada direktiivide 98/70/EÜ ja 2009/28/EÜ ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisolulised. Neid volitusi tuleks teostada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (31) Selleks et kohendada direktiivi 98/70/EÜ teaduse ja tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, millega nähakse ette biokütuse tootmisviiside hinnanguliste tüüpiliste ja vaikeväärtuste lisamine ning kütuste spetsifikatsioonidega seotud lubatud analüüsimeetodite ja bioetanooli sisaldava bensiini aururõhu puhul lubatud erandi kohandamine, samuti kasvuhooonegaaside heitkoguste vaikeväärtuste kindlaksmääramine muust kui bioloogilise päritoluga taastuvtoorainest valmistatud vedelate ja gaasiliste transpordikütuste ning transpordi eesmärgil CO₂ kogumise ja kasutamise puhul.
- (32) Selleks et kohendada direktiivi 2009/28/EÜ teaduse ja tehnika arenguga, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, millega nähakse ette selliste biokütuse lähteainete ja kütuste loetelu võimalik täiendamine, mille käesoleva direktiivi artikli 3 lõikes 4 sätestatud eesmärgi saavutamise antud panuse arvutamisel tuleks nende energiasaldus korrutada kahega, samuti biokütuse ja biopõlevvedeliku tootmisviiside hinnanguliste tüüpiliste ja vaikeväärtuste lisamine ning direktiivi 2009/28/EÜ III lisas sätestatud transpordikütuste energiasalduse kohandamine teaduse ja tehnika arenguga.
- (33) On eriti oluline, et komisjon viiks direktiivide 98/70/EÜ ja 2009/28/EÜ kohaldamisel ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (34) Komisjon peaks parimatele ja uusimatele teaduslikele andmetele toetudes läbi vaatama, kui tõhusad on käesolevas direktiivis esitatud meetmed maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate kasvuhooonegaaside heitkoguste mõju piiramisel, ning kaaluma võimalusi kõnealuse mõju vähendamiseks.
- (35) On oluline, et komisjon esitab viivitamata tervikliku ettepaneku kulutõhusa ja tehnoloogia suhtes neutraalse 2020. aasta järgse poliitika kohta, millega tagada pikaajaline perspektiiv investeeringutele, mis tehakse maakasutuse kaudse muutuse vähesel riskiga säästvatel biokütustel ja muudesse transpordisektori CO₂-heitel vähendamise vahenditesse.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (36) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga ⁽¹⁾ selgitavate dokumentide kohta kohustuvad liikmesriigid lisama põhjendatud juhtudel ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (37) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, nimelt tagada maanteeõidukite ja väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate kütuse ühtne turg ning tagada nimetatud kütuse kasutamisel keskkonnakaitse miinimumnõuete järgimine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (38) Direktiive 98/70/EÜ ja 2009/28/EÜ tuleks seega vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 98/70/EÜ muutmine

Direktiivi 98/70/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 2 lisatakse järgmised punktid:

- „10. „muust kui bioloogilise päritoluga taastuvtoorainest valmistatud vedelad ja gaasilised transpordikütused” – vedel- või gaaskütused, mis ei ole biokütused ja mille energiasisaldus tuleneb taastuvatest energiaallikatest, välja arvatud biomassist, ning mida kasutatakse transpordis;
11. „tärgliserikkad põllukultuurid” – põllukultuurid, peamiselt teravili (sõltumata sellest, kas kasutatakse ainult viljateri või kogu taime nagu haljasmaisi puhul), juuremugulad ja juurvili (näiteks kartul, maapirn, bataat, maniokk ja jamss), ning varremugulad (näiteks taro ja *cocoyam*);
12. „maakasutuse kaudse muutuse vähese riskiga biokütused” – biokütused, mille lähteained on toodetud kavade kohaselt, mille abil vähendatakse tootmise kõrvaletõrjumist muul eesmärgil kui biokütuste valmistamine, ning mis on toodetud kooskõlas artiklis 7b sätestatud biokütuste säästlikkuse kriteeriumidega;
13. „töötlemisjääk” – aine, mis ei ole tootmisprotsessi vahetuks eesmärgiks olev lõpptoodang; sellise aine tootmine ei ole tootmisprotsessi esmane eesmärk ja protsessi ei ole selle tootmiseks teadlikult muudetud;
14. „põllumajanduse, vesiviljeluse, kalanduse ja metsanduse jäägid” – otseselt põllumajanduses, vesiviljeluses, kalanduses ja metsanduses toodetud jäägid; need ei hõlma seotud tööstusharude või töötlemise jääke.”

2) Artiklit 7a muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse pärast esimest lõiku järgmine lõik:

„Liikmesriik võib lennunduses kasutatavate biokütuste tarnijatel lubada osaleda käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud heitkoguste vähendamise kohustuse täitmisel, tingimusel et tarnitav biokütus vastab artiklis 7b kehtestatud säästlikkuse kriteeriumidele.”;

⁽¹⁾ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

b) lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Liikmesriigid võivad sätestada, et teraviljast ja muudest tärkliiserikastest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest ning muudest kultuuridest, mida kasvatatakse põllumajandusmaal põhikultuuridena peamiselt energia tootmiseks, toodetud biokütuste maksimaalne osakaal käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud eesmärgi saavutamiseks ei tohi ületada direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõike 4 teise lõigu punktis d kehtestatud maksimaalset osakaalu.”;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Komisjon võtab kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega vastu rakendusaktid, milles sätestatakse liikmesriikidele käesoleva artikli lõike 4 ühetaoliseks rakendamiseks üksikasjalikud reeglid.”;

d) lisatakse järgmised lõiked:

„6. Komisjonile antakse õigus võtta hiljemalt 31. detsembriks 2017 vastu delegeeritud õigusaktid, millega määratakse kindlaks kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused, kui neid ei ole kindlaks määratud juba enne 5. oktoobrit 2015, järgmise jaoks:

a) muust kui bioloogilise päritoluga taastuvtoorainest valmistatud vedelad ja gaasilised transpordikütused;

b) CO₂ kogumine ja kasutamine transpordis.

7. Lõike 1 kohase aruandluse raames tagavad liikmesriigid, et kütusetarnijad esitavad igal aastal liikmesriigi määratud asutusele aruande biokütuse tootmisviiside ja V lisa A osas liigitatud lähteainetest valmistatud biokütuste mahtude kohta ning selle kohta, milline on elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogus energiaühiku kohta, kaasa arvatud maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate biokütuste hinnanguliste heitkoguste esialgne keskmine väärtus. Liikmesriigid edastavad kõnealused andmed komisjonile.”

3) Artiklit 7b muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetav biokütuste kasutamisega saavutatav kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine on pärast 5. oktoobrit 2015 tööd alustavates käitistes toodetavate biokütuste puhul vähemalt 60 %. Käitist käsitatakse tööd alustanuna, kui selles on reaalset toimunud biokütuse tootmine.

Käitiste puhul, mis alustavad tööd 5. oktoobril 2015 või on tööd alustanud varem, on lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetav biokütuste kasutamisega saavutatav kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine vähemalt 35 % kuni 31. detsembrini 2017 ja vähemalt 50 % alates 1. jaanuarist 2018.

Biokütuste kasutamisest tulenevat kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist arvutatakse vastavalt artikli 7d lõikele 1.”;

b) lõike 3 teine lõik jäetakse välja.

4) Artiklit 7c muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon võtab kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega vastu rakendusaktid, et koostada nimekiri käesoleva lõike esimeses kahes lõigus osutatud asjakohasest ja piisavast teabest. Komisjon tagab eelkõige, et nimetatud teabe esitamine ei tekitaks ülemäärast halduskoormust ettevõtjatele üldiselt või eelkõige väikemaapidajatele, tootjate organisatsioonidele ja kooperatiividele.”;

b) lõikesse 5 lisatakse järgmised lõigud:

„Lõikes 4 osutatud vabatahtlike kavade (edaspidi „vabatahtlikud kavad“) kohta avaldatakse korrapäraselt ning vähemalt üks kord aastas nende sõltumatuks auditeerimiseks kasutatavate sertifitseerimisasutuste nimekiri, näidates iga sertifitseerimisasutuse puhul, milline üksus või riiklik asutus on seda tunnustanud ja milline üksus või riiklik asutus teostab selle üle järelevalvet.

Eelkõige pettuste ärahoidmiseks võib komisjon riskianalüüsi või käesoleva artikli lõike 6 teises lõigus osutatud aruannete alusel täpsustada sõltumatu auditi standardeid ja nõuda kõigi vabatahtlike kavade puhul kõnealuste standardite kohaldamist. Seda tehakse rakendusaktidega, mis võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Selliste aktidega määratakse kindlaks ajavahemik, mille jooksul tuleb standardid vabatahtlike kavadega rakendada. Komisjonil on õigus tunnistada kehtetuks vabatahtlike kavade tunnustamist käsitlevad otsused, kui kõnealuste kavadega ei rakendata selliseid standardeid ettenähtud tähtaja jooksul.”;

c) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Käesoleva artikli lõike 4 kohased otsused võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Sellised otsused kehtivad kuni viis aastat.

Komisjon nõuab, et iga vabatahtliku kava puhul, mille kohta on tehtud lõike 4 kohane otsus, esitataks hiljemalt 6. oktoobriks 2016 ja seejärel igal aastal 30. aprilliks komisjonile aruanne, milles on hõlmatud kõik käesoleva lõike kolmandas lõigus esitatud punktid. Üldjuhul hõlmab aruanne eelmist kalendriaastat. Esimene aruanne hõlmab vähemalt kuut kuud alates 9. septembrist 2015. Aruande esitamise nõuet kohaldatakse ainult selliste vabatahtlike kavade suhtes, mis on toimunud vähemalt 12 kuud.

Hiljemalt 6. aprilliks 2017 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles analüüsitakse käesoleva lõike teises lõigus osutatud aruandeid, vaadatakse läbi selliste lõikes 4 osutatud lepingute või vabatahtlike kavade toimimine, mille kohta on vastu võetud käesoleva artikli kohane otsus, ning tehakse kindlaks parimad tavad. Aruanne põhineb parimal olemasoleval tabelil, sealhulgas sidusrühmadega peetud konsultatsioonidel, ning asjaomaste lepingute ja kavade kohaldamisel saadud kogemustel. Aruandes analüüsitakse järgmist:

üldiselt:

- a) auditite sõltumatus, meetod ja sagedus, võttes arvesse nii komisjoni poolt sellega seoses asjaomase kava heakskiitmise ajal kavaga seotud dokumentides esitatut kui ka võrdlust valdkonna parimate tavadega;
- b) rikkumiste tuvastamise ja nende menetlemise meetodite olemasolu, nende kohaldamise kogemused ja läbipaistvus, pöörates erilist tähelepanu kava osaliste poolt toime pandud või väidetavalt toime pandud tõsiste rikkumiste menetlemisele;
- c) läbipaistvus, eelkõige kava kättesaadavus, toorainete päritoluriikides või -piirkondades kohaldatavatesse keeltesse tõlgitud tekstide olemasolu, sertifitseeritud ettevõtjate loetelu, asjaomaste sertifikaatide ning auditiaruannete kättesaadavus;
- d) sidusrühmade kaasamine, eelkõige konsulteerimine põlis- ja kohalike kogukondadega enne otsuse tegemist kava koostamise ja läbivaatamise ning auditite läbiviimise ajal, ning vastus nende panustele;
- e) kava üldine töökindlus, eelkõige seoses eeskirjadega, mida kohaldatakse audiitorite ja asjaomase kavaga seotud asutuste akrediteerimise, kvalifitseerimise ja sõltumatuse suhtes;
- f) kava ajakohastamine seoses turuga, sertifitseeritud lähteainete ja biokütuste kogus päritoluriigi ja liigi kaupa, osalejate arv;

- g) sellise süsteemi rakendamise lihtsus ja tõhusus, mille abil teostatakse järelevalvet kava puhul selles osalejatele säästlikkuse kriteeriumidele vastavuse kohta antavate tõendite üle ja mis on mõeldud pettuste vältimiseks, eelkõige võimalike pettusjuhtumite ja muu eeskirjade eiramise tuvastamiseks, menetlemiseks ja edasiseks uurimiseks, ning asjakohasel juhul tuvastatud pettuste või eeskirjade eiramise juhtumite arv,

ning eelkõige:

- h) üksuste võimalused saada luba sertifitseerimisasutuste tunnustamiseks ja järelevalveks;
- i) sertifitseerimisasutuste tunnustamise või akrediteerimise kriteeriumid;
- j) sertifitseerimisasutuste järelevalve eeskirjad;
- k) parimate tavade edendamise hõlbustamise või parandamise võimalused.

Liikmesriik võib oma riiklikust kavast teavitada komisjoni. Komisjon annab sellisele kavale hinnangu eelisjärjekorras. Otsus sellise teavitatud riikliku kava vastavuse kohta käesolevas direktiivis sätestatud tingimustele võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega, et hõlbustada biokütuste säästlikkuse kriteeriumide järgimise kontrollimiseks mõeldud kavade kahe- ja mitmepoolset vastastikust tunnustamist. Kui otsus on positiivne, siis ei keelduta käesoleva artikliga kooskõlas kehtestatud kavade vastastikusest tunnustamisest kõnealuse liikmesriigi kavaga, mis puudutab artikli 7b lõigetes 2–5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele vastavuse kontrollimist.”;

- d) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Komisjon uurib liikmesriigi taotlusel või omal algatusel artikli 7b kohaldamist seoses biokütuse allikaga ning otsustab kuue kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega, kas asjaomane liikmesriik võib võtta kõnealusest allikast pärit biokütust arvesse artikli 7a kohaldamisel.”

- 5) Artiklit 7d muudetakse järgmiselt:

- a) lõiked 3, 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriikide puhul lõikes 2 osutatud aruannetes ning väljaspool liitu asuvate territooriumide puhul pädevate asutuste poolt koostatud, lõikes 2 osutatud aruannetega samaväärsetes aruannetes võidakse komisjonile esitada tüüpilised põllumajandusliku tooraine kasvatamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkogused.

4. Komisjon võib otsustada kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega vastu võetava rakendusaktiga, et käesoleva artikli lõikes 3 osutatud aruanded sisaldavad täpseid andmeid, mida saab kasutada biokütuste lähteainete kasvatamisega kõnealustes piirkondades seotud kasvuhoonegaaside heitkoguste kindlaksmääramiseks artikli 7b lõike 2 kohaldamisel.

5. Komisjon koostab ja avaldab hiljemalt 31. detsembriks 2012 ning pärast seda iga kahe aasta järel aruande IV lisa B ja E osa hinnanguliste tüüpiliste ja vaikeväärtuste kohta, pöörates erilist tähelepanu transpordist ja töötlemisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkogustele.

Kui esimeses lõigus osutatud aruannetest nähtub, et IV lisa B ja E osa hinnangulisi tüüpilisi ja vaikeväärtusi oleks uusimate teaduslike tõendite alusel vaja kohandada, siis esitab komisjon asjakohasel juhul seadusandliku ettepaneku Euroopa Parlamendile ja nõukogule.”;

- b) lõige 6 jäetakse välja;

c) lõike 7 esimene, teine ja kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„7. Komisjon vaatab IV lisa korrapäraselt läbi, et lisada põhjendatud juhtudel väärtusi samast või muust toorainest biokütuste tootmise uute viiside jaoks. Kõnealuse läbivaatamise käigus kaalutakse ka IV lisa C osas sätestatud meetodika muutmist eelkõige järgmistes küsimustes:

- jäätmete ja jääkide arvestamise meetod;
- kaassaaduste arvestamise meetod;
- koostootmise arvestamise meetod ning
- põllumajanduskultuuride jääkidele antud kaassaaduste seisund.

Taimsete või loomsete õlide jäätmest toodetud biodiisli vaikeväärtused vaadatakse läbi nii kiiresti kui võimalik. Kui komisjoni läbivaatamise käigus järeldatakse, et IV lisa tuleks täiendada, siis on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 10a vastu delegeeritud õigusakte IV lisa A, B, D ja E osas hinnanguliste tüüpiliste ja vaikeväärtuste lisamiseks selliste biokütuse tootmisviiside kohta, mille spetsiifilised tegurid ei ole nimetatud lisaga veel hõlmatud, kuid mitte väärtuste eemaldamiseks ega muutmiseks.”;

d) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Komisjon võib IV lisa C osa punkti 9 ühetaolise kohaldamise tagamiseks võtta vastu rakendusakte, milles kehtestatakse üksikasjalikud tehnilised spetsifikatsioonid ja määratlused. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.”

6) Artikli 7e lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Artikli 7b lõikes 7, artikli 7c lõikes 2, artikli 7c lõikes 9 ning artikli 7d lõigetes 4 ja 5 osutatud komisjoni aruanded, mis esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule, ning artikli 7c lõike 3 esimese ja viienda lõigu ning artikli 7d lõike 2 kohaselt esitatavad aruanded ja teave koostatakse ja edastatakse nii käesolevat direktiivi kui ka direktiivi 2009/28/EÜ silmas pidades.”

7) Artiklit 8 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid teostavad bensiini ja diislikütuse puhul artiklites 3 ja 4 esitatud nõuetele vastavuse järelevalvet vastavalt I ja II lisas osutatud analüüsimeetodite alusel.”;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Iga aasta 31. augustiks esitavad liikmesriigid aruande riigi kütusekvaliteedi andmete kohta eelmisel kalendriaastal. Komisjon kehtestab riigi kütusekvaliteedi andmete kokkuvõtliku aruande esitamise ühtse vormi rakendusaktiga, mis võetakse vastu kooskõlas artikli 11 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Esimene aruanne esitatakse 30. juuniks 2002. Alates 1. jaanuarist 2004 peab kõnealuse aruande vorm vastama asjakohases Euroopa standardis kirjeldatule. Lisaks esitab liikmesriik aruande oma territooriumil turustatud bensiini ja diislikütuse üldkoguste ning maksimaalse väävlisisaldusega 10 mg/kg pliivaba bensiini ja diislikütuse turustatud koguste kohta. Lisaks esitab liikmesriik igal aastal aruande oma territooriumil turustatud maksimaalse väävlisisaldusega 10 mg/kg bensiini ja diislikütuse kättesaadavuse kohta asjakohaselt tasakaalustatud geograafilisel alusel.”

8) Artikli 8a lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Võttes arvesse lõikes 1 osutatud katsemeetodiga läbiviidud hindamise tulemusi, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu lõikes 2 täpsustatud MMT-sisalduse piirangu kütuses komisjoni seadusandliku ettepaneku alusel läbi vaadata.”

9) Artikli 9 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„k) liidus tarbitud biokütuste tootmisviisid ja mahud ning elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogus energiaühiku kohta, kaasa arvatud maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate hinnanguliste heitkoguste esialgne keskmine väärtus ja V lisas sätestatud tundlikkusanalüüsi alusel leitud ulatus. Komisjon teeb maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate hinnanguliste heitkoguste esialgse keskmise väärtuse ja tundlikkusanalüüsi alusel leitud ulatuse üldsusele kättesaadavaks.”

10) Artiklit 10 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Lubatud analüüsimetodite ja lubatud aururõhu erandite kohandamise kord”;

b) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 10a vastu delegeeritud õigusakte, kui see on vajalik lubatud analüüsimetodite kohandamiseks, et tagada nende vastavus seoses I või II lisas osutatud Euroopa standardite muutmisega. Samuti on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 10a vastu delegeeritud õigusakte, et artikli 3 lõike 4 esimeses lõigus sätestatud piirides kohandada III lisas sätestatud bensiini etanoolisisalduse aururõhu (kPA) puhul lubatud erandeid. Kõnealused delegeeritud õigusaktid ei piira artikli 3 lõike 4 alusel antud erandeid.”

11) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 10a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 7a lõikes 6, artikli 7d lõikes 7 ja artikli 10 lõikes 1 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 5. oktoobrist 2015.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 7a lõikes 6, artikli 7d lõikes 7 ja artikli 10 lõikes 1 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 7a lõike 6, artikli 7d lõike 7 ja artikli 10 lõike 1 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.”

12) Artikkel 11 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 11

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kütusekvaliteedi komitee, välja arvatud lõikes 2 osutatud juhtudel. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (*) tähenduses.

2. Biokütuste säästlikkusega seotud küsimustes artiklite 7b, 7c ja 7d alusel abistab komisjoni direktiivi 2009/28/EÜ artikli 25 lõikes 2 osutatud biokütuste ja biopõlevvedelike säästlikkuse komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).”

13) IV lisa muudetakse ja lisatakse V lisa vastavalt käesoleva direktiivi I lisale.

Artikkel 2

Direktiivi 2009/28/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/28/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 teise lõiku lisatakse järgmised punktid:

- p) „jäätmед” – määratletakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/98/EÜ (*) artikli 3 punktile 1; ained, mida on kavatsuslikult muudetud või saastatud kõnealusele määratlusele vastamiseks, ei kuulu käesoleva mõiste alla;
- q) „tärgliserikkad põllukultuurid” – põllukultuurid, peamiselt teravili (sõltumata sellest, kas kasutatakse ainult viljateri või kogu taime nagu haljasmaisi puhul), juuremugulad ja juurvili (näiteks kartul, maapirn, bataat, maniokk ja jamss), ning varremugulad (näiteks taro ja *cocoyam*);
- r) „lignotselluloosmaterjal” – ligniinist, tselluloosist ja hemitselluloosist koosnev materjal, näiteks biomass, mille allikaks on mets, puittaimsed energiakultuurid ning metsatööstuse jäägid ja jäätmed;
- s) „toiduks mittekasutatav tselluloosmaterjal” – lähteained, mis koosnevad peamiselt tselluloosist ja hemitselluloosist ning on väiksema ligniinisisaldusega kui lignotselluloosmaterjal; see hõlmab toidu- ja söödakultuuride jääke (näiteks õled, maisivarred, teraviljakestad ja koored), väikese tärglisesisaldusega rohttaimseid energiakultuure (näiteks raihein, vitshirss, siidpööris, harilik hiidroog ja haljasväetistaimed enne ja pärast põhikultuure), tööstuslikke jääke (sealhulgas toidu- ja söödakultuuride jäägid pärast taimeõlide, suhkru- ja valkude eraldamist), ning biojätmetest saadud materjali;
- t) „töötlemisjääk” – aine, mis ei ole tootmisprotsessi vahetuks eesmärgiks olev lõpptoodang; sellise aine tootmine ei ole tootmisprotsessi esmaseks eesmärgiks ja protsessi ei ole selle tootmiseks teadlikult muudetud;
- u) „muust kui bioloogilise päritoluga taastuvtoorainest valmistatud vedelad ja gaasilised transpordikütused” – vedel- või gaaskütused, mis ei ole biokütused ja mille energiasisaldus tuleneb taastuvatest energiaallikatest, välja arvatud biomassist, ning mida kasutatakse transpordis;

- v) „põllumajanduse, vesiviljeluse, kalanduse ja metsanduse jäägid” – otseselt põllumajanduses, vesiviljeluses, kalanduses ja metsanduses toodetud jäägid; need ei hõlma seotud tööstusharude või töötlemise jääke;
- w) „maakasutuse kaudse muutuse vähese riskiga biokütused ja biopõlevvedelikud” – biokütused ja biopõlevvedelikud, mille lähteained on toodetud kavade kohaselt, mille abil vähendatakse tootmise kõrvaletõrjumist muul eesmärgil kui biokütuste ja biopõlevvedelike valmistamine, ning mis on toodetud kooskõlas artiklis 17 sätestatud biokütuste ja biopõlevvedelike säästlikkuse kriteeriumidega.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, 22.11.2008, lk 3)."

2) Artiklit 3 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud eesmärkidele vastavuse saavutamisel ei või teraviljast ja muudest tärgliserikastest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest ning kultuuridest, mida kasvatatakse põllumajandusmaal põhikultuuridena peamiselt energia tootmiseks, toodetud biokütuse ja biopõlevvedeliku suurim ühendatud panus olla suurem kui energiakogus, mis vastab lõike 4 punktis d osutatud suurimale panusele.”;

b) lõike 4 teist lõiku muudetakse järgmiselt:

i) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) nimetaja, see tähendab esimese lõigu kohaldamisel transpordisektoris tarbitud koguenergia arvutamiseks võetakse arvesse ainult bensiini, diislikütust, maantee- ja raudteetranspordis tarbitud biokütust ja elektrienergiat, kaasa arvatud muust kui bioloogilise päritoluga taastuvtoorainest valmistatud vedelate ja gaasiliste transpordikütuste tootmiseks kasutatud elektrienergiat;”

ii) punkti b lisatakse järgmine lause:

„Käesoleva punkti kohaldamine ei piira käesoleva lõigu punkti d ega artikli 17 lõike 1 punkti a kohaldamist;”

iii) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) punktide a ja b kohaldamisel taastuvatest energiaallikatest toodetud ja kõikides elektrisõidukite liikides tarbitud ning muust kui bioloogilise päritoluga taastuvtoorainest valmistatud vedelate ja gaasiliste transpordikütuste tootmiseks kasutatud elektrienergia panuse arvutamiseks võivad liikmesriigid kasutada valikuliselt kas taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia keskmist osakaalu liidus või taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia osakaalu oma riigis, mõõdetuna kaks aastat enne asjaomast aastat. Taastuvatest energiaallikatest toodetud ja elektriliste raudteetranspordivahendite tarbitud elektrienergia arvutamiseks arvestatakse seda tarbimist 2,5 korda suuremana taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia sisendkogusest. Punktis b nimetatud elektriliste maanteesõidukite tarbitud taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia arvutamiseks arvestatakse seda tarbimist viis korda suuremana taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia sisendkogusest.”;

iv) lisatakse järgmised punktid:

„d) biokütuste arvutamisel võib numeraatoris teraviljast ja muudest tärgliserikastest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest ning kultuuridest, mida kasvatatakse põllumajandusmaal põhikultuuridena peamiselt energia tootmiseks, toodetud biokütuse osakaal olla mitte suurem kui 7 % energia lõpptarbimisest liikmesriikide transpordisektoris aastal 2020.

IX lisas loetletud lähteainetest toodetud biokütuseid ei võeta käesoleva punkti esimeses lõigus sätestatud piirmääras arvesse.

Liikmesriigid võivad otsustada, et põllumajandusmaal peamiselt energia tootmiseks põhikultuuridena kasvatatavatest põllukultuuridest, välja arvatud teraviljast ja muudest tärgliserikastest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest, toodetud biokütuse energia osakaalu ei võeta käesoleva punkti esimeses lõigus sätestatud piirmääras arvesse, tingimusel et

- i) on kontrollitud vastavust artikli 17 lõigetes 2–5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele vastavalt artiklile 18 ning
 - ii) neid põllukultuure kasvatati maal, mis on hõlmatud V lisa C osa punktiga 8, ja V lisa C osa punktis 7 sätestatud vastav soodustustegur „e_B” lisati kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutusse, et näidata vastavust artikli 17 lõikele 2.
- e) iga liikmesriik püüab saavutada eesmärgi, et nende territooriumil oleks IX lisa A osas loetletud lähteainetest ja muudest kütustest toodetud biokütuste tarbimine miinimumtasemel. Selleks püstitab iga liikmesriik 6. aprilliks 2017 riikliku eesmärgi, mida ta püüab saavutada. Sellise eesmärgi kontrollväärtuseks on energiasisalduse põhjal arvestatuna 0,5 protsendipunkti kõikides transpordiliikides kasutatava taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalust 2020. aastal, millele on osutatud esimeses lõigus, mis tuleb katta IX lisa A osas loetletud lähteainetest ja muudest kütustest toodetud biokütuste abil. Lisaks võib riikliku eesmärgi täitmisel arvesse võtta biokütuseid, mida valmistatakse IX lisa loetlemata lähteainetest, mille riiklikud pädevad asutused on määratlenud kui jäätmed, jäägid, toiduks mittekasutatavad tselluloosmaterjalid või lignotselluloosmaterjalid ja mida kasutatakse olemasolevates käitistes enne Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/1513 (*) vastuvõtmist.

Liikmesriigid võivad püstitada madalama riikliku eesmärgi kui 0,5 protsendipunkti kontrollväärtus, tuginedes ühele või mitmele järgmistest põhjustest:

- i) objektiivsed tegurid, näiteks piiratud potentsiaal IX lisa A osas loetletud lähteainetest ja muudest kütustest säästlikult biokütuste tootmiseks või selliste biokütuste piiratud kättesaadavus turul kulutõhusa hinnaga;
- ii) riigi transpordikütuste turu tehniline või kliimaatiline eripära, näiteks maanteeõidukipargi koosseis ja seisukord, või
- iii) riiklik poliitika, mille alusel eraldatakse piisavalt rahalisi vahendeid selleks, et stimuleerida energiatõhusust ja taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamist transpordisektoris.

Riiklike eesmärkide püstitamisel esitavad liikmesriigid olemasoleva teabe IX lisa A osas loetletud lähteainetest ja muudest kütustest toodetud biokütuste tarbitud koguste kohta.

IX lisa loetletud lähteainetest kütuste tootmise edendamise poliitika kindlaksmääramisel võtavad liikmesriigid nõuetekohaselt arvesse direktiivi 2008/98/EÜ artikliga 4 kehtestatud jäätmehierarhiat, sealhulgas selle sätteid, mis käsitlevad olulusringil põhinevat lähenemist eri jäätmevoogude tekitamise ja käitlemise üldmõjule.

Komisjon avaldab vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 24:

- liikmesriikide riiklikud eesmärgid,
- võimaluse korral liikmesriikide kavad riiklike eesmärkide saavutamiseks,
- kui see on kohaldatav, põhjused liikmesriigi poolt kontrollväärtusest erineva riikliku eesmärgi püstitamiseks, millest on teavitatud kooskõlas direktiivi (EL) 2015/1513 artikli 4 lõikega 2, ning
- kokkuvõtva aruande liikmesriikide edusammudest nende riiklike eesmärkide saavutamisel;

- f) esimeses lõigus sätestatud eesmärgile vastavuse saavutamiseks loetakse IX lisas loetletud lähteainetest toodetud biokütuste energiasisaldus tegelikust kaks korda suuremaks.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/1513, millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ bensiini ja diislikütuse kvaliteedi kohta ning direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta (ELT L 239, 15.9.2015, lk 1)."

- c) lõike 4 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon esitab asjakohasel juhul hiljemalt 31. detsembriks 2017 ettepaneku, milles lubatakse teatud tingimustel arvesse võtta kogu taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergiat, mida kasutatakse kõikide elektrisõidukite käitamiseks ja muust kui bioloogilise päritoluga taastuvtoorainest valmistatud vedelate ja gaasiliste transpordikütuste tootmiseks.”;

- d) lisatakse järgmine lõige:

„5. Minimeerimaks ohtu, et ühte saadetist deklareeritakse liidus rohkem kui üks kord, püüavad liikmesriigid ja komisjon tugevdada koostööd riiklike süsteemide vahel ning riiklike süsteemide ja artikli 18 kohaselt kehtestatud vabatahtlike kavade vahel, sealhulgas asjakohasel juhul teavet vahetades. Selleks et vältida materjalide kavatsuslikku muutmist või äraviskamist selleks, et neile kohalduks IX lisa, edendavad liikmesriigid niisuguste süsteemide väljatöötamist ja kasutamist, mis võimaldavad lähteainete ja nendest saadavate biokütuste kindlaks-tegemist ja jälgimist kogu väärtusahelas. Liikmesriigid tagavad, et pettuse avastamise korral võetakse asjakohased meetmed. Liikmesriigid esitavad nende poolt võetud meetmete kohta aruande hiljemalt 31. detsembriks 2017 ja seejärel iga kahe aasta tagant, juhul kui nad ei ole usaldusväärse ja pettustevastase kaitse kohta esitanud samaväärset teavet artikli 22 lõike 1 punkti d kohaselt koostatud aruannetes taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta.

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 25a vastu delegeeritud õigusakte, et muuta IX lisa A osas esitatud lähteainete loetelu, lisades, ent mitte eemaldades lähteaineid. Komisjon võtab vastu eraldi delegeeritud õigusakti iga IX lisa A osas esitatud loetelule lisatava lähteaine kohta. Iga delegeeritud õigusakt peab põhinema teaduse ja tehnika uusima arengu analüüsil, võttes vajalikul määral arvesse direktiiviga 2008/98/EÜ kehtestatud jäätmehierarhia põhimõtteid, ning peab toetama järeltust, et konkreetne lähteaine ei tekita täiendavat nõudlust maa järele ega moonuta oluliselt (kõrval)saaduste, jäätmete või jääkide turgu, et see võimaldab võrreldes fossiilsete kütustega oluliselt vähendada kasvuhoonegaaside heidet ning et sellel puudub kahjuliku mõju oht keskkonnale ja bioloogilisele mitmekesisusele.”

- 3) Artikli 5 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 25a vastu delegeeritud õigusakte, et kohandada III lisas sätestatud transpordikütuste energiasisaldust teaduse ja tehnika arenguga.”

- 4) Artikli 6 lõiked 1 ja 2 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid võivad kokku leppida teatud koguse taastuvatest energiaallikatest toodetud energia statistilises ülekandmises ühest liikmesriigist teise ja kehtestada vastava korra. Ülekantud kogus

- a) arvatakse maha taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kogusest, mida võetakse arvesse ülekandva liikmesriigi artikli 3 lõiget 1, 2 ja 4 sätestatud nõuete järgimise hindamisel, ja

- b) lisatakse taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kogusele, mida võetakse arvesse ülekannet vastu võtva liikmesriigi artikli 3 lõiget 1, 2 ja 4 sätestatud nõuete järgimise hindamisel.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kokkuleppeid artikli 3 lõigete 1, 2 ja 4 osas võib sõlmida üheks või mitmeks aastaks. Nendest teavitatakse komisjoni hiljemalt kolm kuud pärast iga aasta lõppu, mille jooksul need kehtivad. Komisjonile saadetav teave sisaldab asjaomase energia kogust ja hinda.”

5) Artiklit 17 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetav biokütuste ja biopõlevvedelike kasutamise saavutatav kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine on vähemalt 60 % pärast 5. oktoobrit 2015 tööd alustavates käitistes toodetavate biokütuste ja biopõlevvedelike puhul. Käitist käsitatakse tööd alustanuna, kui selles on realselt toimunud biokütuse või biopõlevvedeliku tootmine.

Käitiste puhul, mis alustavad tööd 5. oktoobril 2015 või on tööd alustanud varem, on lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetav biokütuste ja biopõlevvedelike kasutamise saavutatav kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine vähemalt 35 % kuni 31. detsembrini 2017 ja vähemalt 50 % alates 1. jaanuarist 2018.

Biokütuste ja biopõlevvedelike kasutamise saavutatavat kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist arvutatakse vastavalt artikli 19 lõikele 1.”;

b) lõike 3 teine lõik jäetakse välja.

6) Artiklit 18 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon võtab kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega vastu rakendusaktid, et koostada nimekiri käesoleva lõike esimeses kahes lõigus osutatud asjakohasest ja piisavast teabest. Komisjon tagab eelkõige, et nimetatud teabe esitamine ei tekitaks ülemäärast halduskoormust ettevõtjatele üldiselt või eelkõige väikemaapidajatele, tootjate organisatsioonidele ja kooperatiividele.”;

b) lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Komisjon võib otsustada, et vabatahtlikud riiklikud või rahvusvahelised kavad, millega kehtestatakse biomassitootmise standardid, sisaldavad täpseid andmeid artikli 17 lõike 2 kohaldamise eesmärgil ja/või et kõnealuste kavadega tõestatakse, et biokütuste või biopõlevvedelike saadetised vastavad artikli 17 lõigetes 3, 4 ja 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele, ja/või et materjale ei ole muudetud ega visatud ära tahtlikult, et saadetisele või selle osale kohalduks IX lisa. Komisjon võib otsustada, et nimetatud kavad sisaldavad täpseid andmeid, mis annavad teavet meetmete kohta, mida on võetud niisuguste alade säilitamiseks, mis pakuvad kriitilistes olukordades peamisi ökosüsteemi teenuseid (näiteks valgalade kaitse ja kaitse erosiooni eest), pinnase, vee ja õhu kaitseks, rikutud maa taastamiseks ning veepuuduse all kannatavates piirkondades liigse veetarbimise ärahoidmiseks ning artikli 17 lõike 7 teises lõigus osutatud küsimuste kohta. Komisjon võib samuti tunnustada maa-alasid selliste haruldaste, ohustatud või väljasuremisohus ökosüsteemide või liikide kaitsmiseks, mida on tunnustatud rahvusvahelistes lepingutes või mis on kantud valitsusvaheliste organisatsioonide või Rahvusvahelise Loodusvarade ja Looduskaitse Ühingu poolt koostatud loeteludesse artikli 17 lõike 3 punkti b alapunktis ii nimetatud eesmärkidel.”;

c) lõikesse 5 lisatakse järgmised lõigud:

„Lõikes 4 osutatud vabatahtlike kavade (edaspidi „vabatahtlikud kavad”) kohta avaldatakse korrapäraselt ning vähemalt üks kord aastas nende sõltumatuks auditeerimiseks kasutatavate sertifitseerimisasutuste nimekiri, näidates iga sertifitseerimisasutuse puhul, milline üksus või riiklik asutus on seda tunnustanud ja milline üksus või riiklik asutus teostab selle üle järelevalvet.

Elkõige peetuste ärahoidmiseks võib komisjon riskianalüüsi või käesoleva artikli lõike 6 teises lõigus osutatud aruannete alusel täpsustada sõltumatu auditi standardeid ja nõuda kõigi vabatahtlike kavade puhul kõnealuste standardite kohaldamist. Seda tehakse rakendusaktidega, mis võetakse vastu kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Selliste aktidega määratakse kindlaks ajavahemik, mille jooksul tuleb standardid vabatahtlike kavadega rakendada. Komisjonil on õigus tunnistada kehtetuks vabatahtlike kavade tunnustamist käsitlevad otsused, kui kõnealuste kavadega ei rakendata selliseid standardeid ettenähtud tähtaja jooksul.”;

d) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Käesoleva artikli lõike 4 kohased otsused võetakse vastu kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Sellised otsused kehtivad kuni viis aastat.

Komisjon nõuab, et iga vabatahtliku kava puhul, mille kohta on tehtud lõike 4 kohane otsus, esitataks hiljemalt 6. oktoobriks 2016 ja seejärel igal aastal 30. aprilliks komisjonile aruanne, milles on hõlmatud kõik käesoleva lõike kolmandas lõigus esitatud punktid. Üldjuhul hõlmab aruanne eelmist kalendriaastat. Esimene aruanne hõlmab vähemalt kuut kuud alates 9. septembrist 2015. Aruande esitamise nõuet kohaldatakse ainult selliste vabatahtlike kavade suhtes, mis on toiminud vähemalt 12 kuud.

Hiljemalt 6. aprilliks 2017 ja seejärel artikli 23 lõike 3 kohaselt esitatavates aruannetes esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles analüüsitakse käesoleva lõike teises lõigus osutatud aruandeid, vaadatakse läbi selliste lõikes 4 osutatud lepingute või vabatahtlike kavade toimimine, mille kohta on vastu võetud käesoleva artikli kohane otsus, ning tehakse kindlaks parimad tavad. Aruanne põhineb parimal olemasoleval teabel, sealhulgas sidusrühmadega peetud konsultatsioonidel, ning asjaomaste lepingute ja kavade kohaldamisel saadud kogemustel. Aruandes analüüsitakse järgmist:

üldiselt:

- a) auditite sõltumatus, meetod ja sagedus, võttes arvesse nii komisjoni poolt sellega seoses asjaomase kava heakskiitmise ajal kavaga seotud dokumentides esitatut kui ka võrdlust valdkonna parimate tavadega;
- b) rikkumiste tuvastamise ja nende menetlemise meetodite olemasolu, nende kohaldamise kogemused ja läbipaistvus, pöörates erilist tähelepanu kava osaliste poolt toime pandud või väidetavalt toime pandud tõsiste rikkumiste menetlemisele;
- c) läbipaistvus, eelkõige kava kättesaadavus, toorainete päritoluriikides või -piirkondades kohaldatavatesse keeltesse tõlgitud tekstide olemasolu, sertifitseeritud ettevõtjate loetelu, asjaomaste sertifikaatide ning auditiaruannete kättesaadavus;
- d) sidusrühmade kaasamine, eelkõige konsulteerimine põlis- ja kohalike kogukondadega enne otsuse tegemist kava koostamise ja läbivaatamise ning auditite läbiviimise ajal, ning vastus nende panustele;
- e) kava üldine töökindlus, eelkõige seoses eeskirjadega, mida kohaldatakse audiitorite ja asjaomase kavaga seotud asutuste akrediteerimise, kvalifitseerimise ja sõltumatuse suhtes;
- f) kava ajakohastamine seoses turuga, sertifitseeritud lähteainete ja biokütuste kogus päritoluriigi ja liigi kaupa, osalejate arv;
- g) sellise süsteemi rakendamise lihtsus ja tõhusus, mille abil teostatakse järelevalvet kava puhul selles osalejatele säästlikkuse kriteeriumidele vastavuse kohta antavate tõendite üle ja mis on mõeldud peetuste vältimiseks, eelkõige võimalike peettusjuhtumite ja muu eeskirjade eiramise tuvastamiseks, menetlemiseks ja edasiseks uurimiseks, ning asjakohasel juhul tuvastatud peetuste või eeskirjade eiramise juhtumite arv,

ning eelkõige:

- h) üksuste võimalused saada luba sertifitseerimisasutuste tunnustamiseks ja järelevalveks;
- i) sertifitseerimisasutuste tunnustamise või akrediteerimise kriteeriumid;
- j) sertifitseerimisasutuste järelevalve eeskirjad;
- k) parimate tavade edendamise hõlbustamise või parandamise võimalused.

Komisjon avaldab vabatahtlike kavade kohta koostatud aruanded artiklis 24 osutatud läbipaistvusplatvormil kas kokkuvõtlikul kujul või vajaduse korral tervikuna.

Liikmesriik võib oma riiklikust kavast teavitada komisjoni. Komisjon annab sellisele kavale hinnangu eeljärgjekorras. Otsus sellise teavitatud riikliku kava vastavuse kohta käesolevas direktiivis sätestatud tingimustele võetakse vastu kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega, et hõlbustada biokütuste ja biopõlevvedelike säästlikkuse kriteeriumide järgimise kontrollimiseks mõeldud kavade kahe- ja mitmepoolset vastastikust tunnustamist. Kui otsus on positiivne, siis ei keelduta käesoleva artikliga kooskõlas kehtestatud kava vastastikusest tunnustamisest kõnealuse liikmesriigi kavaga, mis puudutab artikli 17 lõigetes 2–5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele vastavuse kontrollimist.”;

- e) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Komisjon uurib liikmesriigi taotlusel või omal algatusel artikli 17 kohaldamist seoses biokütuse allikaga ning otsustab kuue kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega, kas asjaomane liikmesriik võib võtta kõnealusest allikast pärit biokütust arvesse artikli 17 lõike 1 kohaldamisel.”

- 7) Artiklit 19 muudetakse järgmiselt:

- a) lõiked 3, 4 ja 5 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriikide puhul lõikes 2 osutatud aruannetes ning väljaspool liitu asuvate territooriumide puhul pädevate asutuste poolt koostatud, lõikes 2 osutatud aruannetega samaväärsetes aruannetes võidakse komisjonile esitada tüüpilised põllumajandusliku tooraine kasvatamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkogused.

4. Komisjon võib otsustada kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega vastu võetava rakendusaktiga, et käesoleva artikli lõikes 3 osutatud aruanded sisaldavad täpseid andmeid, mida saab kasutada biokütuste ja biopõlevvedelike lähteainete kasvatamisega kõnealustes piirkondades seotud kasvuhoonegaaside heitkoguste kindlaksmääramiseks artikli 17 lõike 2 kohaldamisel.

5. Komisjon koostab ja avaldab hiljemalt 31. detsembriks 2012 ning pärast seda iga kahe aasta järel aruande V lisa B ja E osa hinnanguliste tüüpiliste ja vaikeväärtuste kohta, pöörates erilist tähelepanu transpordist ja töötlemisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkogustele.

Kui esimeses lõigus osutatud aruannetest nähtub, et V lisa B ja E osa hinnangulisi tüüpilisi ja vaikeväärtusi oleks uusimate teaduslike tõendite alusel vaja kohandada, siis esitab komisjon asjakohasel juhul seadusandliku ettepaneku Euroopa Parlamendile ja nõukogule.”;

- b) lõige 6 jäetakse välja;

c) lõike 7 esimene, teine ja kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„7. Komisjon vaatab V lisa korrapäraselt läbi, et lisada põhjendatud juhtudel väärtusi samast või muust toorainest biokütuste tootmise uute viiside jaoks. Kõnealuse läbivaatamise käigus kaalutakse ka V lisa C osas sätestatud meetodika muutmist eelkõige järgmistes küsimustes:

- jäätmete ja jääkide arvestamise meetod,
- kaassaaduste arvestamise meetod,
- koostootmise arvestamise meetod ning
- põllumajanduskultuuride jääkidele antud kaassaaduste seisund.

Taimsete või loomsete õlide jäätmetest toodetud biodiisli vaikeväärtused vaadatakse läbi nii kiiresti kui võimalik. Kui komisjoni läbivaatamise käigus järeldatakse, et V lisa tuleks täiendada, siis on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 25a vastu delegeeritud õigusakte V lisa A, B, D ja E osas hinnanguliste tüüpiliste ja vaikeväärtuste lisamiseks selliste biokütuse ja biopõlevvedeliku tootmisviiside kohta, mille spetsiifilised tegurid ei ole nimetatud lisaga veel hõlmatud, kuid mitte väärtuste eemaldamiseks ega muutmiseks.”;

d) lõige 8 asendatakse järgmisega:

„8. Komisjon võib V lisa C osa punkti 9 ühetaolise kohaldamise tagamiseks võtta vastu rakendusakte, milles kehtestatakse üksikasjalikud tehnilised spetsifikatsioonid ja määratlused. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.”

8) Artikkel 21 jäetakse välja.

9) Artikli 22 lõike 1 teist lõiku muudetakse järgmiselt:

a) punkt i asendatakse järgmisega:

„i) IX lisas loetletud lähteainetest valmistatud biokütuste väljatootamine ja osakaal, sealhulgas ressursside hindamine, keskendudes toiduks või loomasöödaks mõeldud toodete biokütustega asendamise jätkusuutlikkusega seotud aspektidele, võttes vajalikul määral arvesse direktiiviga 2008/98/EÜ kehtestatud jäätmehierarhia põhimõtteid ja biomassi astmelisuse põhimõtet, võttes arvesse piirkondlikke ja kohalikke majanduslikke ja tehnilisi asjaolusid, pinnases leiduva süsinikuvaru ning pinnase ja ökosüsteemide kvaliteedi vajalikul tasemel hoidmist;”

b) lisatakse järgmine punkt:

„o) biokütuste ja biopõlevvedelike kogused iga VIII lisa A osas loetletud lähteainerühmale vastava energiaühiku kohta, mida liikmesriik on arvesse võtnud artikli 3 lõigetes 1 ja 2 ning artikli 3 lõike 4 esimeses lõigus sätestatud eesmärkidele vastavuse saavutamiseks.”

10) Artiklit 23 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 viimane lause jäetakse välja;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Biokütuste ja biopõlevvedelike kasutamise saavutatavat kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist käsitlevas aruandes kasutab komisjon liikmesriikide poolt kooskõlas artikli 22 lõike 1 punktiga o teatatud

koguseid, sealhulgas maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate hinnanguliste heitkoguste esialgseid keskmiseid väärtusi ja selle ulatust, võttes aluseks VIII lisas sätestatud tundlikkusanalüüsi. Komisjon teeb maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate hinnanguliste heitkoguste esialgse keskmise väärtuse ja tundlikkusanalüüsi alusel leitud ulatuse üldsusele kättesaadavaks. Lisaks hindab komisjon, kas ja kuidas muutuks otsese heitkoguste vähenemise prognoos, kui kaassaadusi võetaks arvesse asendusmeetodi abil.”;

c) lõike 5 punktid e ja f asendatakse järgmisega:

„e) IX lisas loetletud lähteainetest valmistatud biokütuste kättesaadavus ja jätkusuutlikkus, sealhulgas toiduks või loomasöödaks mõeldud toodete biokütustega asendamise mõju hindamine, võttes vajalikul määral arvesse direktiiviga 2008/98/EÜ kehtestatud jäätmehierarhia põhimõtteid ja biomassi astmelisuse põhimõtet, võttes arvesse piirkondlikke ja kohalikke majanduslikke ja tehnilisi asjaolusid, pinnases leiduva süsinikuvaru ning pinnase ja ökosüsteemide kvaliteedi vajalikul tasemel hoidmist;

f) teave kõigi tootmisviisidega seotud maakasutuse kaudset muutust käsitlevate olemasolevate teadusuuringute tulemuste kohta ja nende analüüs, sealhulgas hinnang selle kohta, kas on võimalik vähendada maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate heitkoguste hinnanguliste väärtuste määramise aluseks oleva analüüsi juures täheldatud ebakindlust, ja kas on võimalik arvesse võtta liidu poliitika, näiteks keskkonna-, kliima- ja põllumajanduspoliitika võimalikku mõju, ning

g) tehnika areng ning muudest kui toiduks kasutatavatest eriotstarbelistest peamiselt energia tootmiseks kasvatatavatest kultuuridest liidus toodetud biokütuste ja biopõlevvedelike kasutust, majanduslikke ja keskkonnavalaseid mõjusid käsitlevate andmete kättesaadavus liidus.”;

d) lõike 8 esimese lõigu punkt b asendatakse järgmisega:

„b) seoses artikli 3 lõikes 4 osutatud eesmärkidega ülevaade, milles käsitletakse järgmisi aspekte:

i) eesmärgi saavutamiseks rakendatavate meetmete kulutõhusus;

ii) hinnang eesmärkide saavutamise teostatavusele, tagades samas biokütuste säästva tootmise liidus ja kolmandates riikides, ja võttes arvesse majanduslikke, keskkonnavalaseid ja sotsiaalseid mõjusid, sealhulgas kaudset mõju bioloogilisele mitmekesisusele, ning teise põlvkonna biokütuste kaubanduslikku kättesaadavust;

iii) eesmärkide rakendamise mõju toiduainete taskukohase hinnaga kättesaadavusele;

iv) elektri-, hübriid- ja vesinikmootoriga sõidukite kaubanduslik kättesaadavus ning transpordisektoris kasutatava taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu arvutamiseks valitud meetodika;

v) spetsiifiliste turutingimuste hindamine, võttes arvesse eelkõige turge, kus transpordis kasutatavad kütused moodustavad üle poole energia lõpptarbimisest, ning turge, mis täielikult sõltuvad biokütuste impordist.”;

11) Artikkel 25 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 25

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab taastuvate energiaallikate komitee, välja arvatud lõikes 2 osutatud juhtudel. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 (*) tähenduses.

2. Biokütuste ja biopõlevvedelike jätkusuutlikkusega seotud küsimustes abistab komisjoni biokütuste ja biopõlevvedelike jätkusuutlikkuse komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13)."

12) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 25a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 3 lõikes 5, artikli 5 lõikes 5 ja artikli 19 lõikes 7 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates 5. oktoobrist 2015.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 3 lõikes 5, artikli 5 lõikes 5 ja artikli 19 lõikes 7 osutatud volituste delegerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 3 lõike 5, artikli 5 lõike 5 ja artikli 19 lõike 7 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra."

13) V lisa muudetakse ning lisatakse VIII ja IX lisa vastavalt käesoleva direktiivi II lisale.

Artikkel 3

Läbivaatamine

1. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2016 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis sisaldab hinnangut muudest kui maakasutusest pärinevatest lähteainetest ja muudest kui toiduks kasutatavatest põllukultuuridest pärinevate kulutõhusate biokütuste vajalike koguste kättesaadavuse kohta liidu turul aastaks 2020 ning nende keskkonnamõjude, majanduslike ja sotsiaalsete mõjude kohta, käsitledes vajadust kehtestada lisakriteeriumid selliste kütuste jätkusuutlikkuse tagamiseks, ning parimatel kättesaadavatel teaduslikel andmetel põhinevat hinnangut biokütuste ja biopõlevvedelike tootmisega seotud maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste kohta. Aruandele lisatakse asjakohasel juhul ettepanekud edasiste meetmete võtmiseks, võttes arvesse majanduslikke, sotsiaalseid ja keskkonnamõjusid.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 31. detsembriks 2017 aruande, milles vaatab parimate uusimate teaduslike tõendite alusel läbi

- a) käesoleva direktiiviga ette nähtud meetmete tõhususe biokütuste ja biopõlevvedelike tootmisega seotud maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste piiramisel. Sellega seoses sisaldab aruanne ka uusimat kättesaadavat teavet peamiste eelduste kohta, mis mõjutavad biokütuste ja biopõlevvedelike tootmisega seotud maakasutuse kaudsest muutusest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste modelleerimise tulemusi, sealhulgas teavet, mis käsitleb mõõdetud suundumusi põllumajanduse saagikuses ja tootlikkuses, kaassaaduste jaotamist ning täheldatud üleilmset maakasutuse muutust ja raadamise määra ning liidu poliitika, näiteks keskkonna-, kliima- ja põllumajanduspoliitika võimalikku mõju, kaasates sellesse läbivaatamisprotsessi sidusrühmad;
- b) selliste stiimulite tõhususe, mida vastavalt direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõikele 4 kohaldatakse biokütuste tootmisele muudest kui maakasutusega seotud lähteainetest ja muudest kui toiduks kasutatavatest põllukultuuridest, sealhulgas selle, kas on oodata, et IX lisa A osas loetletud lähteainetest ja muudest kütustest toodetud biokütused moodustavad 2020. aastal liidus tervikuna kõikides transpordiliikides tarbitava taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalust energiasisalduse põhjal arvestatuna 0,5 protsendipunkti;
- c) biomassi kasvava nõudluse mõju biomassi kasutatavatele valdkondadele;
- d) võimaluse koostada kriteeriumid niisuguste maakasutuse kaudse muutuse vähese riskiga biokütuste ja biopõlevvedelike kindlakstegemiseks ja sertifitseerimiseks, mida toodetakse kooskõlas direktiivides 98/70/EÜ ja 2009/28/EÜ sätestatud säästlikkuse kriteeriumidega, et ajakohastada vajaduse korral direktiivi 98/70/EÜ V lisa ja direktiivi 2009/28/EÜ VIII lisa;
- e) võimalikud majanduslikud ja keskkonnavalased eelised ja riskid, mis kaasnevad muude kui toiduks kasutatavate eriotstarbeliste kultuuride, mida kasvatatakse peamiselt energia tootmiseks, laialdasema tootmise ja kasutamisega, kasutades ka olemasolevate projektide andmeid;
- f) bioetanooli ja biodiisli suhtelise osakaalu liidu turul ning taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu bensiinis. Komisjon hindab ka tegureid, mis mõjutavad taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu bensiinis, nagu ka võimalikke kasutamistõkkeid. Nimetatud hindamises tuleks arvesse võtta kulusid, kütusestandardeid, infrastruktuuri ja ilmastikutingimusi. Vajaduse korral võib komisjon esitada soovitusi, kuidas tuvastatud tõkked kõrvaldada;
- g) millised liikmesriigid on otsustanud kohaldada piirmäära selliste biokütuste kogusele, mis on toodetud teraviljast ja muudest tärgliserikastest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest ning muudest põllumajandusmaal peamiselt energia tootmiseks põhikultuuridena kasvatatavatest põllukultuuridest, et saavutada direktiivi 98/70/EÜ artiklis 7a sätestatud eesmärk, ning kas direktiivi 98/70/EÜ artiklis 7a sätestatud eesmärgi rakendamise või saavutamise on tekkinud probleeme. Komisjon hindab ka seda, millisel määral tarnitakse teraviljast ja muudest tärgliserikastest põllukultuuridest, suhkru- ja õlikultuuridest ning muudest põllumajandusmaal peamiselt energia tootmiseks põhikultuuridena kasvatatavatest põllukultuuridest toodetud biokütuseid, et täita direktiivi 98/70/EÜ artiklis 7a sätestatud eesmärk sellistest tasemetest kõrgemal, mis võivad aidata saavutada direktiivi 2009/28/EÜ eesmäärke. Nimetatud hindamine hõlmab liikmesriikide lähenemisviisi maakasutuse kaudse muutuse mõju ja kulutõhususe hindamist.

Aruandes esitatakse asjakohasel juhul ka teavet rahastamis- ja muude meetmete kättesaadavuse kohta, millega toetatakse liikumist selle poole, et saavutada liidus kõikides transpordiliikides tarbitava taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaal IX lisa A osas loetletud lähteainetest ja muudest kütustest toodetud biokütuste 0,5-protsendipunktiline osakaal, arvestatuna energiasisalduse põhjal, nii peaaegu kui võimalik, juhul kui see on tehniliselt teostatav ja majanduslikult tasuv.

Asjakohasel juhul lisatakse esimeses lõigus osutatud aruandele parimatel olemasolevatel teaduslikel tõenditel põhinev seadusandliku akti eelnõu, millega

- a) lisatakse direktiivides 98/70/EÜ ja 2009/28/EÜ sobivatele säästlikkuse kriteeriumidele maakasutuse kaudsest muutusest tingitud kohandatud hinnangulist heidet arvestavad tegurid;

- b) esitatakse ettepanekud edasiste meetmete võtmiseks pettuste ennetamiseks ja nende vastu võitlemiseks, sealhulgas lisameetmete võtmiseks liidu tasandil;
- c) edendatakse säästvaid biokütuseid pärast 2020. aastat tehnoloogiliselt neutraalsel viisil 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikus.

3. Komisjon esitab juhul, kui see on direktiivi 98/70/EÜ artikli 7c lõike 6 teise lõigu ja direktiivi 2009/28/EÜ artikli 18 lõike 6 teise lõigu kohaste vabatahtlike kavade kohta esitatud aruannete valguses kohane, Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku muuta kõnealuste direktiivide vabatahtlikke kavasid puudutavaid sätteid, et edendada parimaid tavasid.

Artikkel 4

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 10. septembriks 2017. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike meetmete teksti. Sellega seoses teatavad liikmesriigid komisjonile oma direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõike 4 punkti e kohaselt kehtestatud riiklikud eesmärgid ja, kui see on asjakohane, riikliku eesmärgi erinevuse võrreldes selles osutatud kontrollväärtusega ning selle põhjused.

2020. aastal esitavad liikmesriigid komisjonile aruande oma vastavatest edusammudest direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõike 4 punkti e kohaste riiklike eesmärkide saavutamisel, põhjendades kõiki vajakajäämisi.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 6

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 9. september 2015

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
N. SCHMIT

I LISA

Direktiivi 98/70/EÜ lisasid muudetakse järgmiselt.

1) IV lisa C osa punkt 7 asendatakse järgmisega:

„7. Maakasutuse muutusest tingitud süsinikuvaru muutustest tuleneva aastapõhise heitkoguse (e_i) arvutamiseks jagatakse koguheide võrdselt 20 aasta peale. Kõnealuse heitkoguse arvutamiseks kasutatakse järgmist valemit:

$$e_i = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, (*)$$

kus

e_i = maakasutuse muutusest tingitud süsinikuvaru muutustest tulenevate kasvuhoonegaaside aastapõhised heitkogused (mõõdetakse CO₂-ekvivalentmassina (grammides) biokütuse energia ühiku (megadžaul) kohta); põllumaa (***) ja pikaajalise taimekultuuri all olev maa (***) loetakse üheks maakasutuseks;

CS_R = süsinikuvaru (nii pinnases kui ka taimestik) ühiku pindala kohta seoses maa võrdluskasutusega (mõõdetakse süsiniku massina (tonnides) ühiku pindala kohta). Maa võrdluskasutus on maakasutus 2008. aasta jaanuaris või 20 aastat enne tooraine saamist, olenevalt sellest, kumb on hilisem;

CS_A = nii pinnases kui ka taimestik sisalduv süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses maa tegeliku kasutusega (mõõdetakse süsiniku massina (tonnides) ühiku pindala kohta). Juhul kui süsinikuvaru koguneb rohkem kui ühe aasta jooksul, võrdub CS_A -le antav väärtus hinnatava varuga pindalaühiku kohta 20 aasta pärast või kultuuri koristusküpsuse saamisel, olenevalt sellest, kumb on varasem;

P = põllukultuuri produktiivsus (mõõdetakse biokütuse energiana maaühiku pindala kohta aastas), ning

e_B = soodustustegur 29 gCO_{2eq}/MJ biokütuse korral, kui biomass saadakse rikutud maalt, mis on taastatud, punktis 8 sätestatud tingimustel.

(*) Jagatis, mis on saadud CO₂ molekulmassi (44,010 g/mol) jagamisel süsiniku molekulmassiga (12,011 g/mol), on võrdne väärtusega 3,664.

(**) Põllumaa osas kasutatakse valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) määratlust.

(***) Pikaajalised taimekultuurid on mitmeaastased kultuurid, mille tüve tavaliselt igal aastal ei koguta (näiteks lühikese raieringiga madalmets ja õlipalm).”

2) Lisatakse järgmine lisa:

„V LISA

A osa. Maakasutuse kaudsest muutusest tuleneva biokütuste hinnangulised heitkogused (gCO_{2eq}/MJ) (*)

Lähteainerühm	Keskmine (*)	Tundlikkusanalüüsi abil leitud protsentide määr (**)
Teravili ja muud tärkliiserikkad põllukultuurid	12	8–16
Suhkrukultuurid	13	4–17
Õlikultuurid	55	33–66

(*) Siin esitatud keskmised väärtused kujutavad endast ükshaaval modelleeritud lähteaineväärtuste kaalutud keskmist.

(**) Siin esitatud määr kajastab 90 % tulemustest, mis saadi, kasutades analüüsi 5. ja 95. protsentili väärtusi. 5. protsentil annab tulemuseks väärtuse, millest väiksem tulemus saadi 5 %-l vaadeldud juhtudest (st 5 % kõigi kasutatud andmete puhul saadi tulemus alla 8, 4 ja 33 gCO_{2eq}/MJ). 95. protsentil annab tulemuseks väärtuse, millest väiksem tulemus saadi 95 %-l vaadeldud juhtudest (st 5 % kõigi kasutatud andmete puhul saadi tulemus üle 16, 17 ja 66 gCO_{2eq}/MJ).

B osa. Biokütused, mille puhul hinnangulised maakasutuse kaudsest muutusest tingitud heitkogused loetakse võrdseks nulliga

Järgmistest lähteainerühmadest toodetud biokütuste puhul loetakse maakasutuse kaudsest muutusest tulenevad hinnangulised heitkogused võrdseks nulliga:

- 1) lähteained, mida ei ole loetletud käesoleva lisa A osas;
- 2) lähteained, mille tootmine on põhjustanud maakasutuse otsese muutuse, see tähendab muutuse ühest valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) maakatte kategooriast teise: metsamaast, rohumaast, märgalast, asula või muust maast põllumaaks või pikaajalise taimekultuuri all olevaks maaks (**). Sellisel juhul tuleks maakasutuse otsesest muutusest tingitud heitkoguse väärtus (e_i) arvutada vastavalt IV lisa C osa punktile 7.

(*) Siin esitatud keskmised väärtused kujutavad endast ükshaaval modelleeritud lähteaineväärtuste kaalutud keskmist. Suur osa lisa esitatud väärtustest sõltub mitmesugustest selle prognoosimiseks väljatöötatud majanduslikes mudelites kasutatavatest eeldustest (näiteks kõrvalsaaduste töötlemine, saagikuse muutused, süsinikuvarud ja teiste saaduste kõrvaletõrjumine). Kuigi seetõttu ei ole võimalik täielikult kindlaks teha selliste hinnanguliste väärtuste ebakindluse määra, viidi põhiparameetrite juhuslikul varieeruvusel põhinevate tulemuste alusel läbi tundlikkusanalüüs, nn Monte Carlo analüüs.

(**) Pikaajalised taimekultuurid on mitmeaastased kultuurid, mille tüve tavaliselt igal aastal ei koguta (näiteks lühikese raieringiga madalmets ja õlipalm)."

II LISA

Direktiivi 2009/28/EÜ lisasid muudetakse järgmiselt.

1) V lisa C osa punkt 7 asendatakse järgmisega:

„7. Maakasutuse muutusest tingitud süsinikuvaru muutustest tuleneva aastapõhise heitkoguse (e_i) arvutamiseks jagatakse koguheide võrdselt 20 aasta peale. Kõnealuse heitkoguse arvutamiseks kasutatakse järgmist valemit:

$$e_i = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, (*)$$

kus

e_i = maakasutuse muutusest tingitud süsinikuvaru muutustest tulenevate kasvuhoonegaaside aastapõhised heitkogused (mõõdetakse CO₂-ekvivalentmassina (grammides) biokütuse või biopõlevvedeliku energia ühiku (megadžaul) kohta); põllumaa (***) ja pikaajalise taimekultuuri all olev maa (***) loetakse üheks maakasutuseks;

CS_R = nii pinnases kui ka taimestikis sisalduv süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses maa võrdluskasutusega (mõõdetakse süsiniku massina (tonnides) ühiku pindala kohta). Maa võrdluskasutus on maakasutus 2008. aasta jaanuaris või 20 aastat enne tooraine saamist, olenevalt sellest, kumb on hilisem;

CS_A = nii pinnases kui ka taimestikis sisalduv süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses maa tegeliku kasutusega (mõõdetakse süsiniku massina (tonnides) ühiku pindala kohta). Juhul kui süsinikuvaru koguneb rohkem kui ühe aasta jooksul, võrdub CS_A -le antav väärtus hinnatava varuga pindalaühiku kohta 20 aasta pärast või kultuuri koristusküpsuks saamisel, olenevalt sellest, kumb on varasem;

P = põllukultuuri tootlikkus (mõõdetakse biokütuse või biopõlevvedeliku energiana maatühiku pindala kohta aastas), ning

e_B = soodustustegur 29 gCO_{2eq}/MJ biokütuse või muu biopõlevvedeliku korral, kui biomass saadakse rikitud maalt, mis on taastatud, punktis 8 sätestatud tingimustel.

(*) Jagatis, mis on saadud CO₂ molekulmassi (44,010 g/mol) jagamisel süsiniku molekulmassiga (12,011 g/mol), on võrdne väärtusega 3,664.

(**) Põllumaa osas kasutatakse valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) määratlust.

(***) Pikaajalised taimekultuurid on mitmeastased kultuurid, mille tüve tavaliselt igal aastal ei koguta (näiteks lühikese raieringiga madalmets ja õlipalm).”

2) Lisatakse järgmine lisa:

„VIII LISA

A osa. Biokütuste ja biopõlevvedelike lähteainetega seotud hinnangulised maakasutuse kaudsest muutusest tingitud heitkogused (gCO_{2eq}/MJ) (*)

Lähteainerühm	Keskmine (*)	Tundlikkusanalüüsi abil leitud protsentide määr (**)
Teravili ja muud tärkliiserikkad põllukultuurid	12	8–16
Suhkrukultuurid	13	4–17
Õlikultuurid	55	33–66

(*) Siin esitatud keskmised väärtused kujutavad endast ükshaaval modelleeritud lähteaineväärtuste kaalutud keskmist.

(**) Siin esitatud määr kajastab 90 % tulemustest, mis saadi, kasutades analüüsi 5. ja 95. protsentiili väärtusi. 5. protsentiil annab tulemuseks väärtuse, millest väiksem tulemus saadi 5 %-l vaadeldud juhtudest (st 5 % kõigi kasutatud andmete puhul saadi tulemus alla 8, 4 ja 33 gCO_{2eq}/MJ). 95. protsentiil annab tulemuseks väärtuse, millest väiksem tulemus saadi 95 %-l vaadeldud juhtudest (st 5 % kõigi kasutatud andmete puhul saadi tulemus üle 16, 17 ja 66 gCO_{2eq}/MJ).

B osa. Biokütused ja biopõlevvedelikud, mille puhul hinnangulised maakasutuse kaudsest muutusest tingitud heitkogused loetakse võrdseks nulliga

Järgmiste kategooriate lähteainetest toodetud biokütuste ja biopõlevvedelike puhul loetakse hinnangulised maakasutuse kaudsest muutusest tulenevad heitkogused võrdseks nulliga:

- 1) lähteained, mida ei ole loetletud käesoleva lisa A osas;
- 2) lähteained, mille tootmine on põhjustanud maakasutuse otsese muutuse, see tähendab muutuse ühest valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) maakatte kategooriast teise: metsamaast, rohumaast, märgalast, asula või muust maast põllumaaks või pikaajalise taimekultuuri all olevaks maaks (*). Sellisel juhul tuleks maakasutuse otsesest muutusest tingitud heitkoguste väärtus (e) arvutada vastavalt V lisa C osa punktile 7.

(*) Siin esitatud keskmised väärtused kujutavad endast üksikhaaval modelleeritud lähteaineväärtuste kaalutud keskmist. Suur osa lisa esitatud väärtustest sõltub mitmesugustest selle prognoosimiseks väljatöötatud majanduslikes mudelites kasutatavatest eeldustest (näiteks kõrvalsaaduste töötlemine, saagikuse muutused, süsinikuvarud ja teiste saaduste kõrvaletõrjumine). Kuigi seetõttu ei ole võimalik täielikult kindlaks teha selliste hinnanguliste väärtuste ebakindluse määra, viidi põhiparameetrite juhuslikul varieeruvusel põhinevate tulemuste alusel läbi tundlikkusanalüüs, nn Monte Carlo analüüs.

(**) Pikaajalised taimekultuurid on mitmeaastased kultuurid, mille tüve tavaliselt igal aastal ei koguta (näiteks lühikese raieringiga madalmets ja õlipalm)."

- 3) Lisatakse järgmine lisa:

„IX LISA

A osa. Lähteained ja kütused, mille artikli 3 lõike 4 esimeses lõigus osutatud eesmärgi saavutamisse antud panuse arvutamisel korrutatakse nende energiasisaldus kahega

- a) Vetikad, kui need on kasvatatud tiikides oleval maal või fotosünteesil põhinevates bioreaktorites.
- b) Biomassi osa segaolmejäätmetes, kuid mitte eraldi kogutud kodumajapidamisjäätmetes, millele kehtivad direktiivi 2008/98/EÜ artikli 11 lõike 2 punkti a kohased ringlussevõtu eesmärgid.
- c) Eramajapidamistest kogutud, direktiivi 2008/98/EÜ artikli 3 punktis 4 määratletud biojäätmed, mille suhtes kohaldatakse nimetatud direktiivi artikli 3 lõikes 11 määratletud liigiti kogumist.
- d) Tööstusjäätmete biomassi osa, mis ei sobi kasutamiseks toidu- või söödaahelas, sealhulgas jae- ja hulgikaubandusest ning põllumajanduslikust toidutööstusest, kalandusest ja vesiviljelusest pärit materjal, välja arvatud käesoleva lisa B osas loetletud lähteained.
- e) Õled.
- f) Loomasõnnik ja reoveesete.
- g) Palmiõli tootmiskäitise heitvesi ja tühjad palmiviljade kobarad.
- h) Tallõli pigi.
- i) Toorglütserool.
- j) Suhkruroo pressimisjäätmed.
- k) Viinamarjade pressimisjäädgid ja veinisete.
- l) Pähklikoored.
- m) Teraviljakestad.
- n) Maisiteradest puhastatud maisitõlvikud.

- o) Metsanduse ja metsatööstuse jäätmete ja jääkainete biomassi osa, st puukoor, oksad, kommertskasutusele eelneva harvendusraie saadused, lehed, okkad, puuladvad, saepuru, puitlaastud, must leelis, pruun leelis, kiused, ligniin ja tallõli.
- p) Muu toiduks mittekasutatav tselluloosmaterjal, mis on määratletud artikli 2 teise lõigu punktis s.
- q) Muu lignotselluloosmaterjal, mis on määratletud artikli 2 teise lõigu punktis r, välja arvatud saepalgid ja vineeripakud.
- r) Muust kui bioloogilise päritoluga taastuvtoorainest valmistatud vedelad ja gaasilised transpordikütused.
- s) Süsinikdioksiidi kogumine ja kasutamine transpordi eesmärgil, kui energiaallikas on taastuv vastavalt artikli 2 teise lõigu punktile a.
- t) Bakterid, kui energiaallikas on taastuv vastavalt artikli 2 teise lõigu punktile a.

B osa. Lähteained, mille artikli 3 lõike 4 esimeses lõigus osutatud eesmärgi saavutamisse antud panuse arvutamisel korrutatakse nende energiasisaldus kahega:

- a) Kasutatud toiduõli.
- b) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1069/2009 (*) kohaselt 1. või 2. kategooriasse klassifitseeritud loomarasv.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ette nähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus) (ELT L 300, 14.11.2009, lk 1)."